

Határtalanul! 2019. május 22-26.

Elődeink nyomában, hagyományaink útján az Alföldön és a Székelyföldön

Utazás Erdélybe, Kézdivásárhelyre

Diákok útibeszámolója

1. nap: május 22. szerda

Reggel korán, 6.30 perckor indult az osztályom három kísérőtanárral: Éva nénivel, Ibolya nénivel és Olivér bácsival Szolnokról az Agora parkolóból, hogy felfedezze Erdély szebbnél szebb és különlegesebb történelmi területeit. Mindenki energiával feltöltve és megpakolva érkezett a buszhoz. Miután elfoglaltuk a helyünket indulhatott az utazás. Utunk a határig kalandosra sikeredett. Egészségügyi okokból a tervezett egy helyett kétszer kellett megállni a határig és a GPS sem volt a barátunk...

11 felé Battonyánál átléptük zökkenőmentesen a határt. Utunk rögtön egy benzinkúthoz vezetett, mivel vennünk kellett autópálya matricát a buszunknak. Egy rövid idő után tovább is indultunk, hogy időben megérkezzünk Kézdivásárhelyre a Gábor Áron Műszaki Oktatási Központ kollégiumába.

Utunk során megnéztük Vajdahunyad várát és a várost. Vajdahunyad várában kb. 1-1,5 órát töltöttünk, ahol felfedezhettük a régmúlt emlékeit. A régi ódon várfalak különleges hangulatot árasztottak magukból. A hely elvarázsolt mindenkit. Egy gyors csoportkép után indultunk tovább.

A tervezett 20.00 óra helyett kicsit később 22.30 körül érkezünk meg a kollégiumba. Mindenki arra vágyott, hogy lepihenessen és kinyújtóztathassa magát. A számolt 12 óra helyett 14 óra lett az út.

Egy kollégiumban lettünk elszállásolva, az egész osztály egy szinten, egy folyosón. A szobánk szép volt, tiszta, saját fürdővel és WC-vel.

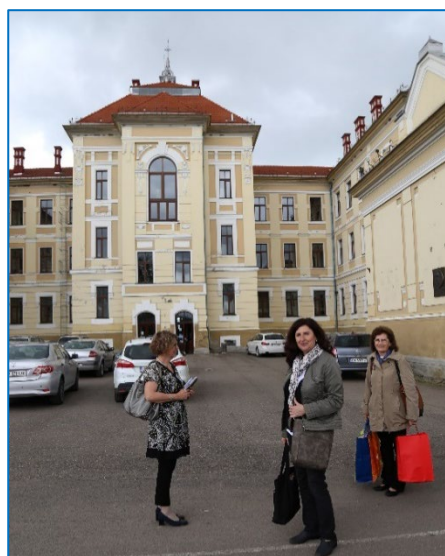
A napot sikerrel és örömmel zártuk illetve kíváncsisággal, hogy mi vár ránk holnap.

H. Dorottya

2. nap: május 23. csütörtök

A délelőtti programunkat nehézkes keléssel indítottuk, de a friss levegő és a reggeli felrázott minket és kíváncsian indultunk az Incze László Céhtörténeti Múzeum felé a buszokkal. A múzeumban megismertük a város történetét, a különböző céhek funkciót és eszközeit, majd a székely népviseletekbe öltöztetett Zsuzsi és Andris babákat néztük meg. Mindannyian elcsodálkoztunk, hogy egy apró eltérés a például szoknyán teljesen más falut jelent. A fogadó osztályunk tanulói az épület előtt vártak minket és Kézdivásárhely főterén, annak környékén

vezettek körbe minket. Az egyes nevezetességéknél meséltek nekünk a történetükről, háttérükről és az érdekességekről. Ezek után szuveníreket vásárolhattunk és szabadon fedezhettük fel a várost egészen addig, amíg a Nagy Mózes Líceumba indultunk, hogy az intézmény tanulóinak bemutathassuk a műsorunkat. A műsor nagyon jól sikerült, az iskola diákjai tapssal köszönték meg a jászokat és kunokat bemutató előadásunkat. Az ebédünket a szállásunk étkezdéjében (az odavalósiak kantinnak hívják) fogyasztottuk el.

Délután a híres Szent-Anna tóhoz vettük az irányt, hogy meglátogathassuk osztályunk védőszentjéről elnevezett természeti csodát. Nemesak a tóban gyönyörködhattünk, a medvékkel is barátságot köthettünk, hisz nem egyhez, hanem kettőhöz volt szerencsénk.

Megkóstolhattuk a méltán híres székely kürtőskalácsot, ami mindegyikünknek nagyon ízlett.

A további esti programokhoz visszautaztunk a Gábor Áron Iskolaközpontba. Miután mindenki lepakolt és megezte a vacsorát, kezdődhetett a bemutatkozó műsorunk, ahol az iskolánkról, osztályunkról meséltünk és lazább keretek között mutattuk be az osztály egyes csoportjait. A nap zárásaként táncház volt, ami kívül állt a komfortzónánkon, de nagyon jól éreztük magunkat, ahogy alaplépéseket tanultunk, vonatoztunk és élveztük az élő zene hangulatát.

A programok végére nagyon elfáradtunk, hisz eseménydús nap volt a hátunk mögött, de maradandó emlékeket sikerült gyűjteni, amit életünk végéig vinni fogunk magunkkal.

K. Emese

3. nap: május 24. péntek

A pénteki nap jól indult. Reggeli után 7 órakor indultunk az erdélyi diákokkal a Hét létra kanyonba. Az út jól telt, tudtunk beszélgetni és hallhattunk érdekességeket az diákoktól.

Az út a hegyre fárasztó volt, de tudtunk pihenni. Nagyon szép volt a táj a hegységen, elég keskeny utak voltak, de ez sokkal izgalmasabbá tette. Mellettünk sok helyen kis patakok folytak, amik nagyon szépek voltak. A létrán mászás nagyon tetszett. Meredek volt a létra, és a vízesés is folyt ránk, ami elég veszélyes volt, de nagyon megérte, mert gyönyörű volt és felejthetetlen.

A hosszú túra után Brassóba mentünk, ahol az idegenvezetőnk sok érdekes dolgot mesélt nekünk a városról. Ott meg tudtuk tekinteni a város magyar vonatkozású nevezetességeit. Nekem a Fekete templom tetszett a legjobban, mert nagyon tetszett a története. Ezt követően szabad program keretein belül meg tudtuk nézni a várost részletesebben is. Brassó után már mentünk is a szállásunkra. Megvacsoráztunk, majd az erdélyi diákokkal töltöttük az estét.

M.

Dóri

4. nap: május 25. szombat

Szombaton korán reggel indultunk Törcsvárra, ahol meglátogattuk a Dracula kastélyt. Erre a programra egy fiatal idegenvezető, Enikő kísért el minket, aki nagyon sok hasznos, érdekes információt mondott el nekünk. Segítségével feleleveníthettük és bővíthettük történelmi ismereteinket, olyan dolgokról is hallottunk, melyekről a történelemkönyvekben nem olvashatunk. Közös megnéztük a várat és a kertet, és jártunk a vásárban is. A vásárban rengeteg turista volt, de meg így is nagyon tetszett, sok érdekes dolgot láttunk.

Ezután ellátogattunk a Barcarozsnyói várhoz. A várból gyönyörű kiáltás nyílt a környékre, ez nekünk, alföldieknek egy hatalmas élmény volt. Majd buszra szálltunk és tovább utaztunk Csernátonra, hogy ellátogassunk a falumúzeumba, ahol egy nagyon humoros idős ember fogadott minket. Beszért nekünk arról, hogy a mai világ mennyire lusta és elkényelmesedett, milyen volt az élet régen, amikor nem volt ennyi „okos eszköz”. A falumúzeum területén több épületben végignéztük a hatalmas gyűjteményt, a kiállított tárgyakat, melyek mind a régi korokat idézték: láttunk itt régi kályhákat, lovaskocsikat, régi rádiókészülékeket, kipróbálhattuk az írógépet és meghallgathattuk a felújított régi traktorok pöfögését is.

Majd a szállásra mentünk, a vacsorát pedig közös esti program követte, a búcsúest. Az erdélyi diákok finom süteményekkel kedveskedtek nekünk. A nap zárásaként mindenki elmondta röviden, pár mondatban, hogy neki mit adott ez a két hét, milyen élmények érték. Volt néhány megható pillanat, a két osztályfőnök nem is titkolta a könnyeiket. De azért nevtünk is sokat!

Majd jött a búcsúest vége, sok diákkal ekkor találkoztunk utoljára.

Az egész osztály nevében mondhatom, hogy nagyon sokat adott nekünk ez a két hét, minden készülést és szervezést megért. Mivel csodás embereket ismerhettünk meg, reméljük, hogy ez a kapcsolat még sokáig megmarad.

5. nap: május 26. vasárnap

Május 26-án, vasárnap reggel mindenkin érződött, hogy az utolsó estét kihasználva sokáig fennmaradtunk és a várost is bejártuk még egyszer utoljára. Az indulás reggelén (a hosszúra nyúló éjszaka ellenére) még eljöttek elbúcsúzni többen is vendéglátóink közül, ami nagyon jól esett és szívet melengető volt.

Miután a busz elhagyta Kézdivásárhelyet, szinte mindenki elaludt a fáradtságtól.

Azonban mielőtt magunk mögött hagytuk volna Erdélyt, még tettünk egy kis kitérőt Nagyszeben felé. Nagyszeben egy régi szász város, ahol sok régi épület maradt fenn, ezzel varázslatos hangulatot adva a városnak. Nagyszeben történelmi belvárosa nagyon hasonlít egy német kisvárosra, ami egy nagyon különleges hangulatot kölcsönöz a városnak. Mivel vasárnap mentünk, ezért nem volt nagy tömeg, de érződött, hogy így is sok embert vonz ez a szász város.

Annak ellenére, hogy az alváshiány miatt nem volt túl lelkes az osztály, szerintem megérte ez az utolsó megálló és a hazautat is még emlékezetesebbé tette.

A. Sándor

